

DANSENS 2010 DAGE

29. APRIL - 1. MAJ

Det åbne svar

Når Akram Khan går i gang med arbejdet hen imod en ny koreografi, ved han ikke, hvor vejen fører ham hen. "Det er ikke så klart, hvordan jeg gør det – rent fysisk. Andet end, at det er en lang rejse."

AF LONE NYHUUS

Da jeg for seks år siden interviewede Akram Khan i forbindelse med hans københavneropførelse af 'Kaash', havde jeg et sidste spørgsmål til ham. På en knasende transatlantisk linje spurgte jeg ham, hvor han ville være om 10 år. Efter mit spørgsmål blev der stille på linjen, meget længe stille. Det overraskede mig ikke. Gennem samtalen havde der været mange, og lange pauser. For Akram Khan er stilheden ikke pinlig. Den er derimod en meget eftertragtet tilstand. Nærmest som en spøg, spurgte jeg om svaret, mon er stilhed. "Ja, det er faktisk rigtigt," åndede Akram Khan lettet op. "Svaret er stilhed!"

Her seks år efter, går der heller ikke meget larm af den 36-årige koreografiske verdensstjerne. Stemmen er blød og moduleret, og ordene kommer ikke hurtigt. De sendes ud i verden med eftertanke. Som om stilheden stadig er et af de bedste steder at opholde sig.

Stilheden giver rum til denne eftertanke. Ligesom selvvalgt blindhed, gør det.

Hvad betyder Gnosis?

Det er græsk, og betyder viden, som kommer indefra. Ikke den viden, som kommer fra en bog. Men en viden du har inde i dig. Noget inde i dig. Forestillingen 'Gnosis' er inspireret af en af karaktererne fra Mahabarata, Gandhari, en kvinde, der blev tvunget til at gifte sig med en blind konge. Hun gav sig selv bind for øjnene. Uden sit syn måtte hun bruge meget af sin indre viden.

Hvordan laver du begrebet Gnosis om til dans?

Der er ikke nogen bestemt måde, jeg arbejder på. Jeg tager en scene eller en idé og forsøger at undersøge den. Materialet tager sin egen retning, og nogle gange vælger jeg at følge med i den retning, som materialet giver. Alt sammen afhænger af, hvad der sker i studioet. Nogle gange kan jeg forbinde det til den oprindelige historie. Andre gange ikke. Det er ikke så klart, hvordan jeg gør det – rent fysisk. Andet end, at det er en lang rejse.

I 'Gnosis' er du alene på scenen sammen med fem musikere. Hvilken rolle spiller musikerne?

Musikkerne og den musik, de skaber, giver mig den scenografi, som jeg kan danse på baggrund af. Uden musikere er der ingen situation. De skaber et scenario; et fragment af verden. Derudover er danseformen kathak en to vejs kommunikation. Nogle gange bliver det utydeligt, hvem der fører an. Om det er musikken eller dansen. Andre gange er det klart.

Du er opvokset i det sydlige London. Hvordan har det påvirket dig?

Det er et område, der er fyldt. Fyldt med alle og enhver og ret kaotisk. Der er forskellige kulturer og rytmer, der kommer i spil. De skaber deres helt egen logik. Jeg husker det som hårdt og uroligt, men som det lille barn, jeg var, oplevede jeg det, på en fjern måde. Mere som en spændende ting, end en slem ting. Jeg levede ikke i den verden. Jeg levede næsten al min tid i studioet og som en del af *Bangladesh*-samfundet. Jeg var ikke en del af gadelivet.

Min familie har bevæget sig mere og mere sydpå. Vi er nu i Wimbledon. Det er meget mere roligt; næsten grænsende til det illusoriske. Der, hvor jeg tidligere levede, var meget mere virkelighed. Med racisme og gangstere. Med kaos.

Som koreograf har du beskæftiget dig meget med immigrant identitet. Hvorfor bliver du ved med at vende tilbage til dette emne?

Om du er immigrant eller ej, så er identitet no-

get, som vi alle sammen leder efter. Det er et forsøg på at finde ud af, hvordan vi hænger sammen i en kaotisk verden. Om jeg søger den identitet gennem den klassiske krop (kathak) eller den moderne dansende krop, er underordnet. Det er under alle omstændigheder en del af min søgen. Ligesom det er en del af alle kunstneres søgen.

Hvordan kan dansen og den dansende krop give svar på din søgen efter identitet?

Jeg tror ikke kroppen har svarene. Kroppen har derimod tankeprocesserne, refleksionerne. Dansen giver dig heller aldrig svar. Gennem dansen er det mere en erfaring, du kommer ind og rører ved, end nogle lukkede ord - svar. Dansen er forslag til mine refleksioner over, hvad

der sker i verden. Dansen giver et spørgsmål som svar på et spørgsmål: Kan det her måske være sådan, som verden ser ud?

Hvis dansen ikke kan give svar, hvad kan dansen så?

Som menneske har vi fået en krop. Det er den, vi har gennem hele vores liv. For at holde den levende og sund, skal du gøre noget med den. På den måde har dansen indflydelse på dit liv. Det er også på et andet plan. Der er følelser og stemninger, som du ikke kan udtrykke gennem ord. Det kan du sige gennem kroppen. For mig var det en stor lettelse, da jeg fandt frem til, at jeg kunne udtrykke mig gennem kroppen. Dansen var disse åbne udsagn. Ikke lukkede løsninger.